

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός απόφασης

62 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Περιοριστικές Διαφορές - 933 ΚΠολΔ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κωνσταντίνα Νικολοπούλου, Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης, και την Γραμματέα Μελίνα Λαδοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 14 Οκτωβρίου 2025 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ (διά της ανακοπής και προσθέτων λόγων):

ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου του Δικηγόρου Αθηνών Ειρήνης Καρφετζάκη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 43301- αρ. γραμμ. προέσπραξης Δ.Σ.Α. Γ15990831/20-10-2025 & Γ15993312/21-10-2025), η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ - ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ: Ανώνυμης εταιρίας διαχείρισης απατήσεων «

και με τον διακριτικό τίτλο «

πρώην με την επωνυμία «

και τον διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στο

και εκπροσωπείται νόμιμα, ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου, διαχειρίστρια των απατήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία

, που εδρεύει στο

όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 25-5-2021 Σύμβασης διαχείρισης, περίληψη της οποίας καταχωρίσθηκε την 25η Μαΐου 2021 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αρ. πρωτ. η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «

και τον διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού

αρ.

η οποία (διαχειρίστρια) παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου της Δικηγόρου Αθηνών Κωνσταντίνου Μπάκα (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 24492- αρ. γραμμ. προέσπραξης Δ.Σ.Α. , ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 27-5-2025 ανακοπή του με αριθμό κατάθεσης -2025 με τους από 26-9-2025 πρόσθετους λόγους αυτής και με αριθμό κατάθεσης -2025 (υπογραφόμενα αμφότερα τα δικόγραφα από την ίδια ως άνω Δικηγόρο - αρ. γραμμ. προέσπραξης Δ.Σ.Α. '27-5-2025 & Γ15993312/26-9-2025), που ανεγράφησαν στο οικείο πινάκιο , απ' όπου και συνεκφωνήθηκαν κατά τη σειρά τους.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Νομίμως συνεκφωνήθηκαν και πρέπει να συνεκδικαστούν η υπό κρίση ανακοπή και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής, όπως τα ειδικότερα στοιχεία τους αναφέρονται ανωτέρω στο προοίμιο της παρούσας, λόγω της πρόδηλης συνάφειάς τους, υπάγονται στην ίδια διαδικασία, αφορούν στην ίδια πραγματική και νομική αιτία μεταξύ των ιδίων διαδίκων με την αυτή ιδιότητα και έχουν σχέση κυρίου και παρεπομένου (άρθρο 31 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση ανακοπή του και τους πρόσθετους λόγους αυτής, ο ανακόπων ζητεί, κατά τη δέουσα εκτίμηση του δικογράφου, για τους λόγους που αναφέρει ειδικότερα στα δικόγραφά του, την ακύρωση των (α) από επιταγής προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου του υπ' αρ. 1 Α' εκτελεστού απογράφου της υπ' αρ. 1 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, και (β) υπ' αρ. 1 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ενυπόθηκου ακινήτου του Δικαστικού Επιμελητή Αθηνών Παναγιώτη Ραδιώτη, μετά του αποσπάσματος αυτής της, και με την καταδίκη της καθ' ης στα δικαστικά του έξοδα.

- Η ανακοπή, με αυτό το περιεχόμενο, που αποτελεί αντιρρήσεις κατά της εκτέλεσης κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 583 επ., 933 παρ. 1 εδ. α' & 934 παρ. 1α' εδ. ι ΚΠολΔ, μετά τη θέση σε ισχύ του ν. 4335/2015), καθώς δεν είχαν παρέλθει σαράντα πέντε (45) ημέρες από την επιβολή της κατάσχεσης, στις 19-5-2025, δυνάμει της ως άνω έκθεσης, επιδόθηκε δε στην καθ' ης η ανακοπή στις 29-5-2025, σύμφωνα με την 7/29-5-2025 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή Αθηνών Κωνσταντίνου Φραντζή, που ο ανακόπων επικαλείται και πρόσκομιζει, παραδεκτά εισάγεται δε για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, καθ' ύλη και κατά τόπον αρμόδιου (άρθρα 933 παρ. 1 εδ. α' & 3 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (937 παρ. 3 & 614 σε συνδ. με 591 & 585 ΚΠολΔ), ρυθμιζόμενη κυρίως από τη διάταξη του άρθρου 591 του ΚΠολΔ, καθώς στο άρθρο 614 του ίδιου κώδικα ορίζεται μόνον ποιες είναι οι υπαγόμενες σε ειδική διαδικασία κατηγορίες περιουσιακών διαφορών, δεδομένου ότι φέρεται ως οφειλή προερχόμενη από σύμβαση δανείου και άρα μη υπαγόμενη σε κάποια απ' αυτές [Απολογική Έκθεση ν. 4335/2015 IX αρ. 6.2 σ. 21, Ευδοξία Κιουπτοΐδου-Στραπουδάκη Εφέτης 'ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 4335/2015 ΕΣΔ' - Σεμινάριο Δικαστικών Λειτουργών της 1ης-12-2015 δημ. Αρμ. 2016.1 σ. 2], και συνακόλουθα πρέπει να ερευνηθεί το παραδεκτό, η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων αυτής.

- Ακολουθώς, οι πρόσθετοι λόγοι της ανακοπής ασκήθηκαν επίσης νομότυπα, με ιδιαίτερο δικόγραφο, όπως προαναφέρεται αυτό, και εμπρόθεσμα (άρθρα 583 επ., 933 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠολΔ), καθώς κοινοποιήθηκε στην καθ' ης η ανακοπή στις 2 σύμφωνα με την 1/26-9-2025 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή Αθηνών Κωνσταντίνου Νάζου, οκτώ (8) ημέρες πριν την

ορισθείσα δικάσιμο, ήτοι αυτήν που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, που επικαλείται και προσκόμισε ο ανακόπτων, παραδεκτά εισάγεται δε για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τα αναφερόμενα ως προς την κύρια ανακοπή στην οικεία θέση ανωτέρω, και πρέπει να ερευνηθεί το παραδεκτό, η νομική και ουσιαστική βασιμότητά τους.

[Α1] Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 924 παρ. 1 ΚΠολΔ, η επιταγή ως πρώτη πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης και συνάμα της προδικασίας της πρέπει απαραίτητα να επιδίδεται στον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ σαφώς προκύπτει ότι ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου (δανειστή), ο οποίος δεν αναφέρεται στον εκτελεστό τίτλο και δικαιούται κατ' άρθρο 919 παρ. 1 ΚΠολΔ ή άλλη ειδική διάταξη να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση, υποχρεούται για το έγκυρο της αναγκαστικής εκτέλεσης που ενεργείται απ' αυτόν, να κοινοποιήσει στον καθ' ου η εκτέλεση νέα επιταγή, ακόμη και αν έχει κοινοποιηθεί προηγουμένως επιταγή από τον αναφερόμενο στον εκτελεστό τίτλο αρχικό δικαιούχο, καθώς και τα νομιμοποιητικά της διαδοχής του έγγραφα, είτε αυτά είναι δημόσια είτε ιδιωτικά, τόσο για την έναρξη όσο και για τη συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η υποχρέωση αυτή είναι ανεξάρτητη και πρέπει να γίνεται ακόμα και όταν ο καθ' ου η εκτέλεση γνωρίζει για την επελθούσα διαδοχή. Απαιτείται δε η επίδοση ολοκληρών των εγγράφων και όχι αποσπασμάτων, ως πρωτότυπα επίσημα έγγραφα, μη αρκούσης, της απλής μνείας τούτων στην επιταγή. Πλην όμως σημειούται ότι η αναγκαστική εκτέλεση θέτει μεν συνήθως τον τύπο πριν από την ουσία, όχι όμως σε βαθμό που να εγγίζει τα όρια της κατάχρησης, οπότε η εν λόγω υποχρέωση αφορά μόνο σε εκείνα τα έγγραφα που πράγματι αποδεικνύουν την συντέλεση της μεταβίβασης και στοιχειοθετούν τη νομιμοποίηση του επισπεύδοντος (ΑΠ 345/2006, ΝΟΜΟΣ) και ειδικότερα στην περίπτωση της διαδοχής του δικαιούχου λόγω σύμβασης μεταβίβασης των πελοποιούμενων τραπεζικών απαιτήσεων κατά τους ν. 4354/2015 και 3156/2003, καθώς τα αποτελέσματα της μεταβίβασης επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση και έναντι τρίτων από την καταχώριση της κάθε σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000, τα έγγραφα που πιστοποιούν τις ανωτέρω πράξεις και ολοκληρώνουν τη μεταβίβαση και την ανάθεση της διαχείρισης είναι τα μόνα κρίσιμα που πρέπει να συγκοινοποιούνται στον οφειλέτη με την επιταγή [Εφθεσ 177/2022 ΝΟΜΟΣ, Εφθεσ 160/2022 αδημ., ΕφΠερ 574/2020, Εφθεσ 1643/2019, αδημ.].

[Α2] Η παράβαση του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ συνεπάγεται ακυρότητα της εκτέλεσης ανεξαρτήτως βλάβης, δεδομένου ότι η φράση του νόμου «δεν δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση» είναι ισοδύναμη με την απειλή ακυρότητας.

Ο ανακόπτων, με τον πρώτο λόγο της ανακοπής, υπό στοιχείο Ι, επικαλείται ότι δεν αποδεικνύεται η νομιμοποίηση της καθ' ης α) κατά το Α' σκέλος αυτού επειδή αυτή στηρίζει την νομιμοποίησή της ως επισπεύδουσας σε καθ' ομολογία της λυθείσα σύμβαση διαχείρισης, ήτοι την από

και με αρ. πρωτ. δημοσίευσης ' , η οποία είναι η μόνη που επικαλείται και η οποία λύθηκε, σύμφωνα με την ίδια επιταγή, στις ' και ότι προβαίνει μόνο σε μία αναφορά στα συγκοινοποιούμενα έγγραφα σε έτερη σύμβαση διαχείρισης με αρ. πρωτ. δημοσίευσης

και σε συμπληρωματική με αριθμό πρωτοκόλλου δημοσίευσης , τις οποίες όμως ουδόλως επικαλείται, ενώ την ίδια διατύπωση έχει και η κατασχετήρια έκθεση, με συνέπεια τη μη απόδειξη της νομιμοποίησής της και την ακυρότητα της ανακοπτόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης. Β) κατά το Β' σκέλος αυτού, που προβάλλεται επικουρικώς, επειδή δεν προσκόμισε αντίγραφα των παραρτημάτων των συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης απατήσεων, από τα οποία να αποδεικνύεται η μεταβίβαση της ένδικης απαίτησης από την αρχική δικαιούχο-δανείστρια στις αποκτήσασες πρώτα και τελικώς , επικαλούμενη ότι τα προσκομιζόμενα προς τούτο αποσπάσματα των παραρτημάτων έχουν ουσιώδεις αποκλίσεις από τα στοιχεία της επίμαχης σύμβασης πίστωσης από την οποία απορρέει η απαίτηση, μεταξύ των οποίων ελλιπής αναφορά της δανειακής σύμβασης, αναφορά ενός αριθμού λογαριασμού που καμία σχέση δεν έχει με αυτούς που αναφέρει ο εκτελεστός τίτλος ούτε και προκύπτει από κάπου, αλλά και ποσού απαίτησης που δεν συμπίπτει με το ύψος της απαίτησης, αλλά και επιπλέον έλλειψη επικύρωσης αυτών, κατά τα ειδικώς αναφερόμενα στο δικόγραφο, παραθέτοντας αποσπάσματα από την ανακοπτόμενη επιταγή προς εκτέλεση - πληρωμή και από τα έγγραφα που έχουν σε αυτή επισυναφθεί. Ο λόγος αυτός, με το ως άνω περιεχόμενο κατά τα εκτιθέμενα σκέλη του, μεμκρόμενος ουσιαστικά, κατά τη δέουσα εκτίμησή του, την καθ' ης ότι δεν προκύπτει από την ανακοπτόμενη επιταγή προς εκτέλεση και από τα συγκοινοποιηθέντα με αυτήν έγγραφα ότι η εντολέας της απέκτησε την απαίτηση από την οικεία σύμβαση πίστωσης μέρος της οποίας (απαίτησης) επιδικάστηκε με την διαταγή πληρωμής, που συνιστά τον εκτελεστό τίτλο επί του οποίου βασίζει την επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση, είναι ορισμένος και νόμω βάσιμος, στηριζόμενος εν όλω στις διατάξεις των άρθρων 933 παρ. 1β', 925, 924, 927 & 449 παρ. 2 του ΚΠολΔ, απόρροιας της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, τους νομοτύπως προβληθέντες ισχυρισμούς τους, τις ομολογίες τους, είτε ρητές (352 ΚΠολΔ) είτε συναγόμενες από το σύνολο των ισχυρισμών τους (261 ΚΠολΔ), όπως περιλαμβάνονται στις προτάσεις και στις αντικρούσεις που νομότυπα κατέθεσαν (σημειούται ότι μόνον ο ανακόπτων κατέθεσε προσθήκη-αντίκρουση), όπως περιοριστικά σε τέτοια περίπτωση γίνεται λόγος, και επιπλέον από τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής που λαμβάνονται αυτεπάγγελα υπόψη από το Δικαστήριο (336 ΚΠολΔ), αποδείχθηκε ότι: Με την από επιταγή προς πληρωμή της καθ' ης η ανακοπή, επιτάχθηκε ο ανακόπτων να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 1.017.075€, που αναλύεται ως εξής: (α) για επιδικασθέν κεφάλαιο, το ποσό των 1.000.000€, έντοκα από την 18-7-2014 (επομένη του οριστικού κλεισίματος των λογαριασμών της πίστωσης), με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας και εξαμηνιαίο ανατοκισμό των τόκων έκτοτε, πλέον της εισφοράς του ν. 128/1975, μέχρις ολοσχερούς εξόφλησης, (β) για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη, το ποσό των 17.000€, (γ) για έξοδα αντιγράφου και αντιγραφικά δικαιώματα, το ποσό των 15,00€, (δ) για έξοδα σύνταξης της επιταγής, το ποσό των 15,00€, (ε) για δαπάνη επίδοσής της, το ποσό των 45,00€, όλα τα ανωτέρω, πλην του πρώτου κονδυλίου,

νομιμοτόκως από την επίδοση της επιταγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και μνεία ότι, αν εκτελεστεί η επιταγή αναγκαστικά, θα προστεθούν 50,00€ για την σύνταξη της εντολής εκτέλεσης. Πρόκειται για επιδικασθείσα απαίτηση δυνάμει της με υπ' αρ. διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, επί τη βάσει της σύμβαση χορήγησης πιστώσεως με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, που είχε συναφθεί μεταξύ της Τράπεζας Ι και της εταιρείας με την επωνυμία », με τελικό ύψος αυτής, κατόπιν και των προσθέτων πράξεων Ι

ανελθόν στα 2.400.000€. Την παραπάνω πίστωση εγγυήθηκε στο σύνολό της, μεταξύ και άλλων προσώπων, ο ανακόπτων, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την πιστούχο εταιρεία, για ολόκληρο το ποσό της πιστώσεως, παραιτηθείς κάθε ένστασης εναντίον της πιστώτριας Τράπεζας και του ευεργετήματος της διζήσεως, ευθυνόμενος ως αυτοφειλέτης. Η ως άνω πιστούχος - πρωτοφειλέτρια, προς εξασφάλιση των απαιτήσεων της πιστώτριας ειχώρησε σε αυτήν, με τη μορφή ενεχύρου, τις απαιτήσεις της κατά δημόσιων νοσοκομείων και κλινικών από τιμολόγια που είχε εκδώσει για την πώληση προϊόντων, το ύψος των οποίων από το 2008 έως το 2012 ανήλθε στα 3.392.519,64€, παρά ταύτα όμως η πρώτη κατέστη υπερήμερη περί την εξόφληση της οφειλής, λόγος για τον οποίον η ως αρχική πιστώτρια Τράπεζα προχώρησε στην καταγγελία της εν λόγω σύμβασης και στο κλείσιμο των οικείων λογαριασμών στις 17-7-2014, κοινοποιώντας τους σχετική εξώδικη δήλωση με καταγγελία της σύμβασης, στον ανακόπτοντα στις 29-8-2014, καλώντας τους να της καταβάλουν εντόκως από την 18-7-2014 (επομένη κλεισίματος των λογαριασμών) το συνολικό ποσό των 2.037.648,54€, καταβολή που δεν έγινε, οπότε στη συνέχεια προέβη αυτή στην έκδοση της οικείας διαταγής πληρωμής, αντίγραφο του υπ' αρ. πρώτου εκτελεστού απογράφου της οποίας, μετά της κάτωθι αυτού από:

πρώτης επιταγής προς πληρωμή επέδωσε σε αυτόν στις 25-11-2014, με την οποία επιτάχθηκε να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 1.017.110€, εντόκως κατά τα ειδικότερα σε αυτή. Κατ' αυτών ο ανακόπτων άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα ανακοπή, κατ' άρθρα 632 & 933 ΚΠολΔ ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, η οποία ωστόσο απορρίφθηκε, χωρίς να ασκηθεί ένδικο μέσο, ήδη δε αυτός άσκησε εκ νέου ανακοπή κατά του ως άνω εκτελεστού τίτλου, κατ' άρθρο 633 ΚΠολΔ, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, η έκδοση απόφασης επί της οποίας ακόμη εκκρεμεί. Κατόπιν τούτων, η αντίδικος, στις 19-5-2025, δυνάμει της υπ' αρ. ήδη ανακοπτόμενης έκθεσης, επέβαλε για το ποσό των 100.000€ αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο ιδιοκτησίας του ανακόπτοντος, ήτοι επί ενός αγροτεμαχίου με Κ.Α.Ε.Κ. /0/0, εκτάσεως τ.μ. και κατά το κτηματολόγιο Ι, κείμενο στην κτηματική περιφέρεια Νέας Μάκρης Αττικής, το οποίο του ανήκει κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100%, με τιμή πρώτης προσφοράς στο ποσό των 333.000€ και ημερομηνία αναγκαστικού πλειστηριασμού την 8-1-2026, ενώ στις 22-5-2025 του κοινοποιήθηκε το υπ' αρ. 2 απόσπασμα της ως άνω έκθεσης. Η καθ' ης περαιτέρω, με την ήδη ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή, γνωστοποίησε στον ανακόπτοντα ότι μεσολάβησε διαδικασία μεταβίβασης της απαίτησης από την Τράπεζα Ι

αρχικώς στην εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία : το έτος 2020 και στη συνέχεια, το έτος 2021, αφού επαναποκτήθηκε από την αρχική πιστούχο, μεταβιβάστηκε στην φερόμενη τωρινή δικαιούχο και ότι η ανάθεση της διαχείρισης των απαιτήσεων ανατέθηκε στην ίδια, ήτοι την καθ' ης. Η τελευταία αναφέρει στην ανακοπτόμενη επιταγή ότι η νομιμοποίησή της βασίζεται στην «από 25-5-2021 Σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε νόμιμα την 25η Μαΐου 2021 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών και έλαβε αρ. πρωτ. -2021 στον Τόμο , με αυξ. αριθμ. », που συνήφθη μεταξύ αυτής και της δεύτερης ως άνω αποκτήσας, επαναλαμβάνει δε τα ανωτέρω σε κάθε επόμενο σημείο όπου χρειάζεται να αναφερθεί στην νομιμοποίησή της, όπως και αναφέρονται τα ίδια στοιχεία και στην ανακοπτόμενη κατασχετήρια έκθεση. Ωστόσο, πράγματι η ίδια συνομολογεί στην ίδια επιταγή της (σελ. 27η του συνόλου των εγγράφων - στοιχείο 10), όπου προβαίνει σε παράθεση των συγκοινοποιούμενων εγγράφων, ότι η εν λόγω σύμβαση διαχείρισης -από -2021- λύθηκε δυνάμει της -2021 «από Πράξης Κύριων Τροποποιήσεων και Επαναδιατύπωσης (Master Amendment and Restatement Deed)», ως αναγράφεται, που συνήφθη ανάμεσα στην και την ίδια, περίληψη της οποίας ενεγράφη στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στις -2021, τ. και α/α! με αρ. πρωτ.

10-2021. Αναφέρεται δε, αμέσως κατωτέρω στην ίδια σελίδα α) υπό στοιχείο 11, στη «με αρ. πρωτοκόλλου 10-2021 δημοσίευση συμβάσεων του άρθρου 10 παρ. 14 και 16 του ν. 3156/03 που ενεγράφη στις 11-10-2021 ... στον τόμο με αυξ. αριθμό », κάνοντας μνεία ότι με αυτήν της ανατέθηκε εκ νέου η διαχείριση των ανωτέρω μεταβιβασθεισών απαιτήσεων και β) υπό στοιχείο 12 στη «με αριθμό πρωτοκόλλου 11-2022 ... (τόμος αριθμός) της από 11-2022 Σύμβασης Συμπλήρωσης, με την οποία συμπληρώθηκε το υπ' αρ. πρωτ 10-2021 Έντυπο Δημοσίευσης της από 10-2021 Σύμβασης Διαχείρισης ... στον τόμο και αριθμό και εξειδικεύτηκαν οι υπό διαχείριση απαιτήσεις». Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη της παρούσας και ειδικότερα όσα προβλέπει η διάταξη του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, που κάνει λόγο για κοινοποίηση επιταγής μετά εγγράφων, εκτιμάται ότι, παρά την πράγματι εσφαλμένη επίκληση της καθ' ης στη σύμβαση διαχείρισης επί της οποίας βασίζει τη νομιμοποίησή της, η οποία ως σημειωθεί ότι εξακολουθεί να προβαίνει σε εσφαλμένη επίκληση, ακόμη και στο δικόγραφο των προτάσεών της, από τη στιγμή πάντως που συγκοινοποίησε τόσο τη λύση της πρώτης δικαιοδοτικής σύμβασης όσο και τη σύναψη της νέας με την συμπληρωματική - τροποποιητική αυτής, παραθέτοντας ρητά τα σχετικά έγγραφα και με την απαραίτητη μνεία για καθένα του περιεχομένου του, όπως συνάγεται από την επισκόπηση της παράθεσης των εγγράφων στην επιταγή, κρίνεται ότι υπάρχει πληρότητα ως προς το ζήτημα της γνωστοποίησης στον ανακόπτοντα των στοιχείων της ενεργητικής νομιμοποίησής της, η οποία δεν πάσχει εκ του λόγου αυτού, ήτοι της λανθασμένης επίκλησης αυτών στο εισαγωγικό τμήμα της ανακοπτόμενης επιταγής προς εκτέλεση, ο δε υπό κρίση λόγος, κατά το αντίστοιχο -κυρίως σωρευόμενο- Α' σκέλος του, κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος επί της ουσίας.

Περαιτέρω, ως προς την ενεργητική της νομιμοποίηση η καθ' ης, ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της ως άνω εταιρείας ειδικού σκοπού, φερόμενης αυτής να έχει αποκτήσει και την ένδικη απαίτηση, όπως απορρέει από την επίμαχη σύμβαση πίστωσης, συγκοινοποίησε με την επιταγή ως έγγραφα:

- «1. Τις υπ' αριθμ. πρωτ. και 3.2020 ανακοινώσεις ... της ... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της ... και σύσταση...»
2. Την με αριθμ. πρωτοκόλλου 07.2020 περίληψη της από 1 07.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της Τράπεζας και της
3. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 09.2020 κεκρωμένο απόσπασμα εκ της σελ 9.827 του παραρτήματος της με αρ. πρωτοκόλλου 7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων και έχει εξαχθεί από τα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών ... και από το οποίο αποδεικνύεται η μεταβίβαση της παραπάνω απαίτησης (τομ. αρ.),
4. Την υπ' αριθμ. πρωτ. 07.2020 περίληψη της από 07.2020 σύμβασης διαχείρισης απαιτήσεων που ενεγράφη στις 07.2020 στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου ... (τ. αρ.).
5. Την με αριθμό ... 04.2021 περίληψη της από 04.2021 σύμβασης πώλησης ... επιχειρηματικών απαιτήσεων, λόγω επαναγοράς (αποπληρωμής), που ενεγράφη στις 13-04-... (τ. αρ.).
6. Το ... 04.2021 κεκρωμένο απόσπασμα της σελ. 10259 εκ του παραρτήματος που έχει επισυναφθεί στην παραπάνω με ... 04-2021 περίληψη της σύμβασης πώλησης ... απαιτήσεων (απόσπασμα αποπληρωμής) και έχει εξαχθεί από τα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών και από το οποίο αποδεικνύεται η μεταβίβαση της παραπάνω απαίτησης (τ. αρ.),
7. Την με αριθμ. ... 05.2021 περίληψη της από 05.2021 σύμβασης πώλησης ... επιχειρηματικών απαιτήσεων (νέας πτωχευτικής) μεταξύ της Τράπεζας και της ... που ενεγράφη στις 05.2021 στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο με αριθμό
8. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 05.2021 κεκρωμένο απόσπασμα εκ της σελ. 10.009 και 10010 του παραρτήματος που έχει επισυναφθεί στην παραπάνω με αριθμ. πρωτοκόλλου 05.2021 περίληψη της σύμβασης πώλησης ... απαιτήσεων (απόσπασμα νέας πτωχευτικής) και έχει εξαχθεί από τα δημόσια βιβλία ... και από το οποίο αποδεικνύεται η μεταβίβαση της παραπάνω απαίτησης από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία υπό την επωνυμία ... στην αλλοδαπή εταιρία με την επωνυμία ... (τ. και αρ.).
9. Την με αριθμ. ... 05.2021 περίληψη της από 05.2021 σύμβασης διαχείρισης ... απαιτήσεων που ενεγράφη στις 05.2021 στο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου ... (τ. αρ.).
10. Τη με αριθμ. πρωτ. 10-2021 δημοσίευση συμβάσεων που ενεγράφη στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στις 10.2021 (τ. αρ.), εκ της οποίας προκύπτει ότι δύναμει της 10.2021 από Πράξης Κύριων Τροποποιήσεων και Επαναδιατύπωσης μεταξύ της ... και της ανταδίκου, λύθηκε η άνω από 05.2021 σύμβαση διαχείρισης,
11. Τη με αριθ. ... 10-2021 δημοσίευση συμβάσεων που ενεγράφη στις 10-2021 στο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο με αυξ. αριθμό
12. Την με αριθμό πρωτοκόλλου 11-2022 καταχώρηση στα δημόσια βιβλία του

Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τόμος , αριθμός 1) της από 11-2022 Σύμβασης Συμπλήρωσης».

Με την ως άνω μεταβίβαση των εν λόγω απαιτήσεων στην ήδη τωρινή δικαιούχο μεταβιβάστηκε αυτοδικαίως κάθε παρεπόμενο, διαπλαστικό ή άλλο δικαίωμα που συνδέεται με τις μεταβιβασθείσες απαιτήσεις καθώς και οι εξασφαλίσεις αυτών, η οποία είναι πλέον αποκλειστική δικαιούχος αυτών.

Παράλληλα, από την επισκόπηση των τριών αποσπασμάτων από τα παραρτήματα των αντίστοιχων συμβάσεων (αρχική μεταβίβαση, επαναμεταβίβαση και μεταβίβαση στην τωρινή δικαιούχο), διαπιστώνεται ότι σε αυτά αναγράφονται στοιχεία που συνδέονται με τις απαιτήσεις που απορρέουν από την οικεία σύμβαση πίστωσης και συγκεκριμένα (α) στο με αρ. πρωτ. 9-2020 σελ. 9827 (μεταβίβαση στην Ι) αναφέρεται ο αριθμός της σύμβασης 6-2008», η επωνυμία της πρωτοφειλέτριας , τα στοιχεία των τριών εγγυητών (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση), μεταξύ των οποίων και ο ανακόπτων· επίσης, αναγράφεται σε αυτό ένας αριθμός λογαριασμού , το οφειλόμενο ποσό ύψους 1.365.226,26€ και η αναφορά ενός προσημειωμένου ακινήτου στην Αγία Παρασκευή για το ποσό των 200.000€· (β) στο με αριθμ. αρ. πρωτ. 4-2021 σελ. 10259 (μεταβίβαση από την αναφέρονται ακριβώς τα ίδια στοιχεία με το προηγούμενο, με διαφοροποίηση στο ύψος του ποσού της μεταβιβαζόμενης απαίτησης, ανερχόμενο στα 1.361.359,93€, ήτοι κατά 3.000€ μικρότερο· και (γ) στο με αριθμ. πρωτ. 05.2021 σελ. 10009 & 10010 (μεταβίβαση στη αναφέρονται ακριβώς τα ίδια στοιχεία με το προηγούμενο, χωρίς καμία διαφοροποίηση. Εκ των ανωτέρω, συνάγεται ότι πράγματι ότι υφίσταται αλληλουχία μεταβιβάσεων και ότι αυτές αφορούσαν και την επίμαχη σύμβαση πίστωσης, πλην όμως αυτό που δεν συνάγεται είναι αν η απαίτηση, για την οποία επισπεύδεται η ανακοπτόμενη αναγκαστική εκτέλεση, πράγματι μεταβιβάστηκε και, αν ναι, κατά ποιο μέρος και πόσο ταυτίζεται με το ποσό της μεταβιβασθείσας, δηλαδή δεν αποδείχτηκε ότι ελλείπει συνολικώς η συνάφεια μεταξύ της απαίτησης που αναγράφεται στα αποσπάσματα των παραρτημάτων και αυτής που απορρέει από την οικεία σύμβαση πίστωσης, όπως αβασίμως κατά το μέρος αυτό έχει ισχυριστεί ο ανακόπτων, αλλά ότι αυτή δεν προκύπτει για το σύνολο της εξ αυτής απαίτησης, παρά για ένα μέρος μόνο αυτής, που δεν μπορεί ωστόσο στη συνέχεια να προσδιοριστεί με ακρίβεια και ιδίως σε σχέση με την επιδικασθείσα απαίτηση, κατά μερική, κατά τα λοιπά, παραδοχή του αντίστοιχου μέρους του ίδιου ισχυρισμού του ανακόπτοντος. Επ' αυτού ειδικότερα, [α] λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την οικεία διαταγή πληρωμής, η συνολική απαίτηση από τη συναφή σύμβαση πίστωσης, κατά τον αντίστοιχο χρόνο έκδοσης αυτής, στις 3-11-2014, ανερχόταν στο ποσό των 2.037.648,54€, σύμφωνα με τον αναφερόμενο σε αυτήν λογαριασμό καθυστέρησης με αρ. [β] από την οποία (απαίτηση) η τότε δικαιούχος αιτήθηκε να της επιδικαστεί το μερικότερο ποσό του 1.000.000€, επιφυλασσόμενη ρητά για την αναζήτηση του υπολοίπου ποσού των 1.037.648,54€, δηλαδή αυτή δεν παραπήθηκε του ως άνω ποσού, [γ] ότι πράγματι το ανωτέρω μερικότερο ποσό είναι αυτό που επιδικάστηκε, [δ] που σημαίνει ότι απέμεινε μη επιδικασθέν το υπόλοιπο ποσό, χωρίς να παύσει ποτέ όμως να αποτελεί απαίτηση απορρέουσα από την ίδια ως άνω σύμβαση πίστωσης, παραμένουσα απαιτητή και

ληξιπρόθεσμη και ευνόητα παράγουσα τόκους υπερημερίας, [ε] δεδομένα που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι στις 13-7-2020, οπότε και έλαβε χώρα η πρώτη μεταβίβαση, η συνολική απαίτηση από την ως άνω σύμβαση (επιδικασθείσα με τη διαταγή πληρωμής και μη επιδικασθείσα) θα έπρεπε να παραμένει τουλάχιστον στα 2.037.648,54€ ως κεφαλαίο -υπόλοιπο κατά τον χρόνο της καταγγελίας και της έκδοσης της διαταγής πληρωμής- και με τους όποιους επιπλέον τόκους υπερημερίας, [στ] όμως στο πρώτο ως άνω σχετικό παράρτημα μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων αναγράφεται απαίτηση ύψους 1.361.359,93€ και στα επόμενα δύο, με μικρή απόκλιση, 1.361.359,93€ και με οφειλέτες τους τέσσερις ενεχόμενους (πρωτοφειλέτρια και εγγυητές), όπως αναφερθεί ήδη, [ζ] οδηγώντας περαιτέρω σε αμφιβολία αν τελικώς μεταβιβάστηκε από την αρχική δικαιούχο Τράπεζα το σύνολο της απαίτησής της από την εν λόγω σύμβαση πίστωσης και [η] μάλιστα ειδικότερα αν η μεταβίβαση αυτής μέχρι ποσού ύψους 1.365.226,26€, και στη συνέχεια 1.361.359,93€, αφορούσε συνολικώς την επιδικασθείσα με την οικεία διαταγή πληρωμής απαίτηση ή εν μέρει αυτήν και τη λοιπή απαίτηση ή μόνο την τελευταία με τους μέχρι τότε τόκους, που δεν είχε επιδικαστεί, της οποίας ποτέ δεν παρατήθηκε η τότε δικαιούχος, ύψους 1.037.648,54€, ούτε όμως επικαλέστηκε κανείς των διαδίκων ότι υπήρξε με οποιονδήποτε τρόπο μερική εξόφληση της συνολικής απαίτησης και ειδικότερα ως προς το μη επιδικασθέν μέρος αυτής, [θ] σε συνδυασμό με το γεγονός ότι στα οικεία αποσπάσματα από τα παραρτήματα των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων γίνεται αναφορά μόνο στον αριθμό της επίμαχης σύμβασης, χωρίς καμία ειδική αναφορά ότι η συγκεκριμένη απαίτηση έχει εν όλω ή μέρει επιδικαστεί με διαταγή πληρωμής, κάτι που δεν θα είχε ιδιαίτερη σημασία οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις αναγράφονταν στα οικεία παραρτήματα κατά το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο της σύμβασης πίστωσης, κάτι που δεν έχει συμβεί, ώστε σαφώς συνάγεται ότι μέρος απαιτήσεων από την εν λόγω σύμβαση πίστωσης δεν περιελήφθη τελικώς στις επίμαχες μεταβιβάσεις, σημειούμενου επιπλέον ότι ο αριθμός λογαριασμού που αναφέρεται σε αυτά

· δεν ταυτίζεται ούτε με τον προλεχθέντα οριστικής καθυστέρησης ούτε και με κάποιον άλλον εξ αυτών που αναγράφονται στην διαταγή πληρωμής, οπότε εύλογα ανακύπτει αμφιβολία για την απαίτηση που μεταβιβάστηκε (ύψους 1.365.226,26€ και μετά 1.361.359,93€) και αν και κατά πόσον αυτή ταυτίζεται με την επιδικασθείσα, για την οποία και εμπορεύεται η αναγκαστική εκτέλεση, κάτι που δεν μπορεί να συναχθεί με ακρίβεια από το σύνολο των, πλήρων κατά τον αριθμό και το είδος, συγκοινοποιηθέντων με την ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή εγγράφων, πλην όμως ελλিপών κατά περιεχόμενο ως προς το κρίσιμο ζήτημα της απόκτησης από την εντολέα της καθ' ης ειδικώς της επιδικασθείσας απαίτησης οδηγώντας, κατά αναγκάια ακολουθία, σε μη πλήρη απόδειξη της ενεργητικής της νομιμοποίησης στην επίσπευση της ανακοπτόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως εκπροσωπείται και ενεργεί για λογαριασμό της η καθ' ης η ανακοπή διαχειρίστρια εταιρεία, η οποία (αναγκαστική εκτέλεση), ως βασιζόμενη στην σχετική διαταγή πληρωμής, μπορεί να ενεργηθεί εγκύρως μόνο ως προς την, δυνάμει της τελευταίας, επιδικασθείσα απαίτηση, τους εξ αυτής τόκους και τα λοιπά συναφή έξοδα, που περιλαμβάνει η ανακοπτόμενη επιταγή. Με όσα εξάλλου αντιπείνει η καθ' ης, ουδώς αποδεικνύει, ως έχει το βάρος απόδειξης της

νομιμοποίησής της, ενόψει της ρητής αμφισβήτησής της με τον ερευνώμενο λόγο της ανακοπής [ΜΠρΠερ 1605/2024 <https://dsanet.gr>] κατά το αντίστοιχο μέρος του πρώτου επικουρικού του σκέλους, ότι η μεταβίβαση περιελάμβανε και την επιδικασθείσα με τη διαταγή πληρωμής απαίτηση και σε ποια έκταση, δεδομένου του ύψους του συνολικού χρεωστικού υπολοίπου από τη σύμβαση πίστωσης, περιοριζόμενη στο γεγονός ότι αποδεικνύεται, ως εκθέτει, από τα συγκοινοποιηθέντα έγγραφα, πλην όμως δίκως να προσδιορίζει σε ποια έκταση η μεταβίβαση απαίτηση αφορούσε και την επιδικασθείσα, δεδομένης της διαφοράς του ύψους των ποσών, και δίκως να διασαφηνίζεται, ούτε προέκυψε από την απόδειξη, ότι η μεταβίβαση απαίτηση δεν περιελάμβανε κατά κύριο λόγο τη λοιπή, μη επιδικασθείσα, απαίτηση και σε ποια έκταση, ώστε συνακόλουθα να προκύψει σε ποια έκταση νομιμοποιείται σε αναγκαστική εκτέλεση, πλην μόνο περιορίζεται στη διευκρίνιση ότι ο αναφερόμενος στα αποσπάσματα λογαριασμός αποτέλεσε τον λογαριασμό στον οποίον μεταφέρθηκε το σύνολο των επιμέρους χρεωστικών υπολοίπων μετά την καταγγελία, χωρίς και πάλι να δίδεται κάποια εξήγηση γιατί δεν αναφέρθηκε αυτός στην οικεία διαταγή πληρωμής, που εκδόθηκε σε μεταγενέστερο της καταγγελίας χρόνο, παρά ως λογαριασμός οριστικής καθυστέρησης αναφέρεται ένας εντελώς διαφορετικός

Η κρίση αυτή συνάδει με την τυπικότητα που απαιτεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, η δε κατά τα ανωτέρω απαιτούμενη σαφήνεια περί της ενεργητικής νομιμοποίησης της αποκτήσασας δικαιούχου και συνακόλουθα της καθ' ης διαχειρίστριας στην διαχείριση της απαίτησης, για την οποία επιχειρείται η ανακοπόμενη αναγκαστική εκτέλεση, και η διαπίστωση της έλλειψης αυτής της σαφήνειας στην προκειμένη περίπτωση ουδόλως υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο καθώς μάλιστα δεν συνάγεται παρά το γεγονός ότι δεν διαπιστώθηκε η έλλειψη συγκεκριμένου συγκοινοποιητέου εγγράφου, όπως έγινε εκτενώς λόγος και κατά τις παρατιθέμενες ανωτέρω μείζονες σκέψεις. Συμπερασματικά, αφού δεν αποδείχθηκε με πληρότητα και σαφήνεια η μεταβίβαση στην αποκτήσασα εταιρεία εντολέα της καθ' ης της επιδικασθείσας απαίτησης για την οποία η τελευταία επισπεύδει κατά του ανακόπτοντος την ανακοπόμενη αναγκαστική εκτέλεση, πρέπει να γίνει δεκτός ο κριθείς ως άνω λόγος της ανακοπής, υπό στοιχείο Ι, κατά το Β' (1ο επικουρικό) σκέλος αυτού και κατά το αρχικό μέρος αυτού, που αφορά στη διαδικασία αυτής και συγκεκριμένα κατά της επιταγής προς πληρωμή, καθιστάμενης αυτής άκυρης, χωρίς να απαιτείται να αποδειχθεί βλάβη του καθ' ου η αναγκαστική εκτέλεση [νομική σκέψη Α2], και, κατά αναγκαία ακολουθία, και της επ' αυτής βασιζόμενης επιβληθείσας και ήδη ανακοπόμενης αναγκαστικής κατάσχεσης, η οποία συμπαρασύρεται επίσης σε ακυρότητα και δεν μπορεί να συνεχίσει εγκύρως [Μ & Α. Μαργαρίτη εκδ. 2η τ. II ΕρμΚΠολΔ αρ. 935 πλ/αρ. 8 σ. 537].

Συνακόλουθα, γενομένου του ως άνω λόγου δεκτού κατά το αντίστοιχο μέρος του, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών (ανακοπής και προσθέτων), πρέπει να ακυρωθεί η ανακοπόμενη αναγκαστική εκτέλεση με τις επιμέρους προσβαλλόμενες πράξεις αυτής, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της απόφασης. Η δε καθ' ης η ανακοπή πρέπει να καταδικαστεί, λόγω της ήττας της, στην καταβολή του ημίσεος των αναγκαίων δικαστικών εξόδων

6^ο φύλλο της υπ' αριθμόν 62· /2026 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Περιουσιακές Διαφορές - 933 ΚΠολΔ)

του ανακόπτοντος (άρθρα 176 παρ. 1 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρα 63 παρ. 2, 66 & 65 ΚωδΔικηγόρων), κατόπιν σχετικού αιτήματός της, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων την ανακοπή και τους πρόσθετους λόγους αυτής.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή με τους πρόσθετους λόγους αυτής.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ [1] την από 4-2025 επιταγή προς εκτέλεση κάτωθι του υπ' αρ. Α' εκτελεστού απογράφου της υπ' αρ. /2014 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, και

[2] την υπ' αρ. 1/19-5-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή Αθηνών Παναγιώτη Ραδιώτη, μετά του υπ' αρ. /21-5-2025 αποσπάσματος αυτής συνταχθέντος από τον ίδιο, δυνάμει της οποίας επισπεύδεται αναγκαστικός πλειστηριασμός με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ευφροσύνης Σιμπούλου στις 8-1-2026, ημέρα Πέμπτη, δυνάμει των οποίων επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση κατά του ανακόπτοντος.

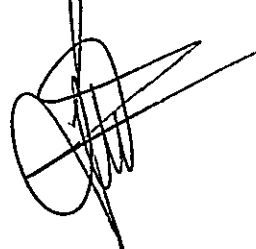
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

Κρίθη κε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 8. Ιανουαρίου 2026.-

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

1. 2. 3.